

Dominique Rafonin selvitystilassa olevan Société de Distribution Mécanique et d'Automobilesin (SODIMA) selvitysmiehenä 2.3.1999 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-62/99)

(1999/C 160/48)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Selvitystilassa olevan Société de Distribution Mécanique et d'Automobilesin (SODIMA), kotipaikka Aix en Provence (Ranska), selvitysmies Dominique Rafon on nostanut 2.3.1999 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Jean Claude Fourgoux, Pariisi, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Pierrot Schiltz, 4 rue Béatrix de Bourbon.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 5.1.1999 tekemän päätöksen ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja teki komissiolle 1.7.1994 perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan sekä komission asetuksen (ETY) N:o 123/85 nojalla kantelun, jonka mukaan Peugeot-yhtiö oli ottanut käyttöön toimilupajärjestelmän, joka ei ollut yhteensopelutva kyseisessä asetuksessa vahvistettujen poikkeusluvan ehtojen kanssa.

Kantaja, joka on jo nostanut kaksi laiminlyöntikannetta komission passiivisuuden toteamiseksi⁽¹⁾, riitauttaa nyt esillä olevassa asiassa komission 5.1.1999 tekemän päätöksen, jossa sen kantelu hylätään lopullisesti.

Kantaja vetoaa kumoamiskanteensa tueksi seuraaviin seikoihin:

- vastaajana oleva toimielin on jättänyt noudattamatta velvollisuuksiaan toimia kilpailusääntöjen noudattamisen valvojana,
- kantelua ei ole tutkittu vakavasti ja objektiivisesti,
- olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu ja harkintavaltaa on käytetty väärin menettelyn aikana sekä näytön käsittelyn yhteydessä,
- perustamissopimusta on rikottu ja tehty ilmeinen arviointivirhe oikeussääntöjen suhteen,
- velvollisuutta tehdä lopullinen päätös kohtuullisessa ajassa on rikottu.

⁽¹⁾ Asia T-190/95 (EYVL C 333, 9.12.1995, s. 20) ja asia T-45/96 (EYVL C 145, 18.5.1986, s. 13).

RJB Mining plc:n 3.3.1999 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-63/99)

(1999/C 160/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

RJB Mining plc on nostanut 3.3.1999 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Mark Brealey ja Jonathan Lawrence, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, 8-10 rue Mathias Hardt.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen kanteessa mainituilla perusteilla,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajan kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa kanteessa vaaditaan kumoamaan Saksan liittotasavallan (jäljempänä Saksa) hiiliteollisuudelleen vuonna 1999 antamasta tuesta 22.12.1998 tehty komission päätös (K (1998) 4569 lopull.), jolla annettiin Saksalle lupa kyseisen tuen antamiseen.

Kantajan mukaan jotkin kanteessa esiin tuoduista kysymyksistä – mutta eivät kaikki kysymykset – ovat olleet esillä asioissa T-110/98⁽¹⁾ ja T-12/99⁽²⁾, jotka koskivat Saksan hiiliteollisuudelleen vuosina 1997 ja 1998 antamaa tukea.

Kanne koskee pääosin EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c kohtaa sekä päätöstä 3632/93/EHTY,⁽³⁾ jossa määrätään säännöistä (jäljempänä säännöstö), joita noudattaen komissio voi hyväksyä tuen antamisen edellä mainitun 4 artiklan c kohdan säännöksistä poiketen.

Kantaja toteaa seuraavaa:

- Kyseinen tuki ei ole säännöstön 2 ja 9 artiklan mukaista, joten komissio ei ole toimivaltainen hyväksymään sitä säännöstön 1 artiklan 1 kohdan nojalla.
- Kumottavaksi vaaditulla päätöksellä hyväksytään tuen antaminen sellaisille yrityksille tai tuotantoyksiköille, joita ei voida pitää elinkelpoisina. Vaikka komissiolle ei vastoin kantajan näkemystä olisikaan velvollisuutta osoittaa yritysten tai tuotantoyksiköiden elinkelpoisuutta pitkällä aikavälillä, vastaaja on menetellyt ilmeisen väärin, kun se ei ole punninnut sitä, johtaako tukea saavien yritysten tai tuotantoyksiköiden tuotantokustannusten vähentäminen todennäköisesti tuen alenemiseen hiilen hinnan laskiessa